

Arrest

nr. 102 918 van 15 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 14 mei 2013 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de *“beslissing tot repatriëring naar Turkije”* voorzien op 15 mei 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Johan VANDEN ABEELE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

Uit het verzoekschrift blijkt dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging wegens uiterst dringende noodzakelijkheid is gericht tegen de *“beslissing tot repatriëring naar Turkije”* voorzien op 15 mei 2013. De repatriëringsmededeling in bijlage gevoegd aan het verzoekschrift is echter geen bestuurshandeling die de rechtspositie van de betrokkene wijzigt. De beslissing tot repatriëring is een uitvoeringsmaatregel van een eerder aan de verzoekende partij gegeven bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt immers dat op 6 december 2012

een beslissing werd genomen die een einde stelt aan het recht op verblijf van betrokkene met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing werd aan betrokkene betekend op 1 februari 2013. Op 30 april 2013 werd verzoeker in illegaal verblijf aangetroffen, er werd hem dezelfde dag opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering betekend. De vordering tot schorsing ingediend tegen de repatriëringsmaatregel is derhalve niet ontvankelijk. Deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

2. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien mei tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. VAN ISACKER